

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sîli, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui:

***Rudnițhii Vladimir Xxxxx**, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor în Xxxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.07.2017 - 29.09.2017;

Instanța de apel: 20.10.2017 - 14.11.2017;

Instanța de recurs: 30.01.2018 - 28.02.2018,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 29 septembrie 2017, Vladimir Rudnițhii, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.171 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 8 (opt) ani în penitenciar de tip semiînchis.

Vladimir Rudnițhii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, însă a fost eliberat de răspundere penală pe art. 287 alin. (3) Cod penal în baza Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a reținut că în noaptea de 05 spre 06 iulie 2015, Vladimir Rudnițhii, aflându-se în Xxxxx, la domiciliul lui Sergiu Rudnițachi, cunoscând cu certitudine că victima Xxxxx Xxxxx, născută în a. xxxx este minoră, urmărind scopul de a-și satisface pofta sexuală și fiind în stare să înțeleagă că acțiunile lui pot duce la deformarea personalității victimei, prin contrângere fizică și psihică a întreținut cu ultima mai multe rapoarte sexuale forțate.

Conform raportului de expertiză medico - legală nr. 087/D din 22 iulie 2015, în urma examinării medico-legale a Xxxxx Xxxxx au fost depistate o echimoză în regiunea antebrațului drept care a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, două echimoze în regiunea gâtului care au fost produse prin mecanism de extindere și diferență de presiune posibil cu gura care se califică ca

vătămare corporală neînsemnată. Pe membrana himenului s-a determinat o ruptură recentă, incompletă.

Tot el, Vladimir Rudnițhii la 18.09.2015, aproximativ orele 19.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în loc public, la terasa magazinului „Tezaur” din Xxxxx, acționând cu intenție unică spre încălcarea ordinii publice în mod grosolan a normelor morale de conviețuire în societate, care prin conținutul său se deosebesc printr-o deosebită obrăznicie, fără careva temeuri a început să-l numească pe Iurie Rață cu cuvinte necenzurate și să-l amenințe cu răfuială fizică, după care având asupra sa o sticlă de bere și având intenția de a o folosi ca obiect special adaptat pentru provocarea leziunilor corporale, a încercat să-i aplice o lovitură cu aceasta în regiunea capului lui Iurie Rață, însă a fost oprit de către victimă și persoanele din jur.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a depus apel prin care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încasate din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1 987 lei, pentru efectuarea expertizei medico-legale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, s-a respins ca nefondat apelul procurorului cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul a conchis că probele și documentele anexate la dosar, coroborează cu declarațiile părților vătămate și a martorilor audiați pe cauză și dovedesc cu certitudine, că inculpatul prin acțiunile sale intenționate a comis fapta prevăzută la art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 287 alin.(3) Cod penal.

Cu privire la solicitarea apelantului ce ține de încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei medico-legale în mărime de 1 987 lei, Colegiul a reiterat că potrivit art. 229 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a

procesului penal. Potrivit alin. (3) a aceleiași norme cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Aliniatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces. Totuși, Codul de procedură penală prevede unele situații și împrejurări, în prezența cărora, cheltuielile judiciare sunt suportate de către stat și nici într-un caz de către inculpat.

Astfel, conform prevederilor art. 143 Cod de procedură penală, prevede expres, că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat. Astfel, este evident că solicitarea apelantului cu privire la încasarea de la Vladimir Rudnițchii în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime de 1 987 lei este una eronată, nu are suport juridic legal și prin urmare Colegiul a considerat necesar a o respinge ca nefondată.

5. Procurorul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar prin care solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

În susținerea recursului procurorul invocă că în procesul urmăririi penale, pentru constatarea, calificarea și evaluarea circumstanțelor ce aveau importanță probatorie pentru cauza penală au fost suportate cheltuieli în mărime de 1 987 lei. Astfel, instanțele de fond nu au luat în considerație faptul că de către stat au fost suportate cheltuielile pentru efectuarea expertizei medico-legale în privința părții vătămate, în sumă de 1987 lei, sumă ce urma a fi încasată de la inculpat în beneficiul statului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Colegiul reține că procurorul indică ca temei de drept întru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală ce prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Însă, acest temei nu și-a găsit confirmare în urma cercetării materialelor cauzei, cu atât mai mult că recurentul invocă de fapt dezacordul cu soluția instanțelor de fond prin care cheltuielile de judecată în mărime de 1 987 lei, pentru efectuarea expertizelor medico-legale și psihiatrico-legală în privința inculpatului și părții vătămate, au fost trecute în contul statului.

Instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile privind efectuarea expertizelor medico-legale și psihiatrico-legală în privința inculpatului și părții vătămate, solicitate de către organul de urmărire penală, nu se includ în categoria cheltuielilor judiciare care urmează a fi achitate de către condamnat. Mai mult, Colegiul indică că, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea procurorului, plățile necesare pentru efectuarea expertizei în mod obligatoriu, pentru constatarea: gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale, vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat prin prisma prevederilor art. 158 Cod de procedură penală.

Astfel, suma de 1 987 lei solicitată de către procuror ca să fie încasată de la inculpat în folosul statului, constituie cheltuieli care au fost suportate pentru efectuarea raportului de constatare medico-legală nr. 262 din 06.06.2015 (f.d. 20-21, vol. 1), expertizelor medico-legale nr. 087/D-2015 din 22.07.2015 (f.d. 25, vol. 1), nr. 263 din 06.07.2015 (f.d. 31-32, vol. 1) și nr. 637 din 20.08.2015 (f.d. 52-52, vol. 1), expertizei psihiatrico-legală ambulatorie nr. 904a-2015 din 30.10.2015 (f.d. 39-41, vol. 1).

Potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale. Dispoziția alin. (2) al aceleiași norme stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Ca urmare, Colegiul penal conchide că, temeiurile indicate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat. Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și

legale pe care se întemeiază soluția, astfel, recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Soluția adoptată de instanța de apel corespunde prevederilor art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală, iar modificarea ulterioară a legislației la capitolul cheltuielilor de judecată nu poate servi temei de implicare în decizia definitivă.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sîli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui Rudnițchii Vladimir, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 28 martie 2018.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun